

Αραγε, πόσοι... ανέννησαν;

Του Κώστα Λεονταρίδη

Από εδώ και πέρα; Τον λόγο έχει η Δικαιοσύνη, η ποινική και πολιτική αλήθεια θα λάμψει. Ουδείς αμφιβάλει ότι η Χρυσή Αυγή, με θεσμικό τρόπο, θα γίνει φύλλο και φτερό. Κατ' αντιδιαστολήν θυμίζω, ενδεικτικώς και μόνον, ότι έως χθες ο βουλευτής Ηλίας Κασιδιάρης, εκ των πολλών συλληφθέντων (και πού είστε ακόμα...), κατείχε ισότιμη θέση σε τηλεοπτικά πάνελ, με εκπροσώπους άλλων κομμάτων. Κύριο τον ανέβαζαν, κύριο τον κατέβαζαν τον εκλεγμένο εκπρόσωπο του λαού οι (ανυποψίαστοι;) τηλε-οικοδεσπότες και συνδαιτυμόνες τους. Η

δημοκρατική ανοχή και ο σεβασμός στον πλουραλισμό υπερίσχυαν λογικής και αισθητικής. Ο περιζήτητος Κασιδιάρης έβρισκε βήμα και εκτός Βουλής, παρά τα ηχηρά χαστούκια που είχε μοιράσει στην κ. Λιάνα Κανέλλη, προεκτείνοντας τον βραχίονα της πειθούς στον διάλογο.

Ο όρος «νεοναζιστικό μόρφωμα», που συνοδεύει «οικουμενικά» κάθε αναφορά στη Χ.Α., μαζί με τις νέες ανατριχιαστικές αποκαλύψεις θα την συρρικνώσουν δημοσκοπικά. Ανθρωποι και καλοί χριστιανοί είμαστε πάνω απ' όλα. Ετσι θα φανεί ότι η πλειοψηφία των 450.000 που

την ψήφισαν δεν ήσαν ταγμένοι οπαδοί της ούτε ρατσιστές μήτε αμετανόητοι απόγονοι και τιμητές δωσιλόγων. Αλλά μην πάμε στο άλλο άκρο και πιστέψουμε ότι οι συνειδητώς συμπαθούντες ήσαν



Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

—και είναι— ευάριθμα «σταγονίδια». Οι τελετές με τους πυρσούς, η φετικιστική ενδυμασία, η εκπεμπόμενη αλκή, ο εμετικός μέλας ζωμός των συνθημάτων. Κέντρισαν πολλοί νέα παιδιά. Ετοιμαζόμουν να γράψω ανιστόρητα παιδιά, όταν μου ήρθαν στον νου λό-

για ενός σεβάσιμου κατοίκου Κυψέλης. Με περγαμνές γενναιότητας, εντιμότητας και αλτρουισμού. Βασανισμένου ανθρώπου. Και με εξορίες. Να δηλώνει με το θάρρος της γνώμης που πάντα τον

συνόδευε ότι ψήφισε Χρυσή Αυγή. Χωρίς πολιτικά επιχειρήματα. Μιλούσε ένας άνθρωπος οξειδωμένος. Οχι από τα χρόνια. Με οργή. Παραίτηση. Σαν να οίκτιρε το ευθυτενές παρελθόν του. Επειδή η κατάσταση στη γειτονιά «δεν πήγαινε άλλο».

Κι επειδή «τους έχω σιχαθεί όλους». Κουβέντες από μια νωπή πλατεία Συντάγματος. Στην αρχή σοκαρίστηκα. Αλλά είναι απλά μαθηματικά. Στις 450.000 συναθροίστηκαν άνθρωποι τόσο ετερόκλητοι. Με τελείως διαφορετικές κοινωνικές αφετηρίες, κώδικες αξιών, ανοχές και αντοχές, παιδέματα. Από λαό και Κολωνάκι. Την ώρα της ετυμηγορίας συναντήθηκαν, μαζί με «νεαντερτάλειους» στην κάλπη. Τυφλά χαστούκια στον αέρα. Αυτό είναι το μείζον.

Οχι η κωλαίνουσα «θεωρία των δύο άκρων» που υπό τις υφιστάμενες συνθή-

κες, στη λεκάνη απορροής της κολυμπούν ανυποψίαστοι, φανατικοί, ενεργούμενα ή... ανανήψαντες από κάποιο άκρο. Αλλά ας «απολάσουμε» το εξής. Είναι τέτοιας έντασης το δημοκρατικό κρεσέντο που βιώνουμε, ώστε τρία χρόνια μετά, για πρώτη φορά λες και ουδέν νεώτερον από το μνημονιακό μέτωπο. Διακινδυνεύοντας εκ του ασφαλούς: Αν ζούσε ο μετρ της διαλεκτικής Μαρξ, καπνίζοντας το πούρο του, θα έλεγε πως «το "ξεβράκωμα" της Χ.Α. αφύπνισε και εμπλούτισε τους κατοίκους στο λίκνο της Δημοκρατίας. Ίσως ιστορικών.

Η ΑΥΓΗ

Τον νου μας στη δημοκρατία

Τσουκαλά Φιλιά

Η επίσημη παρουσίαση των γνωστών και αγνώστων εγκληματικών ενεργειών της Χρυσής Αυγής, τόσο των εκπορευόμενων από την πολιτική της άποψη και πρακτική (δολοφονίες, βασανισμοί, επιθέσεις κ.λπ.) όσο και εκείνων των στενά ποινικών που σχετίζονται με τη μαφιόζικη υπόστασή της (προστασία, μαστροπεία και άλλα), χρησιμοποιείται αυτή τη στιγμή από την κυβέρνηση για να ξεπλυθεί η ίδια και οι ως τώρα πολιτικές της επιλογές.

Ωστόσο το εύρος αυτών των εγκληματικών ενεργειών σε συνδυασμό με το εύρος της επιρροής της Χ.Α. στον δημόσιο λόγο και στην κοινωνία εγείρουν προβληματισμούς για το πόσο εύλατη είναι η δημοκρατία. Τα τελευταία χρόνια παρακολουθούμε τις κυρίαρχες πολιτικές δυνάμεις να κανονικοποιούν τον ρατσιστικό λόγο και να προβαίνουν σε καταφανώς απάνθρωπες και ολοκληρωτικές πρακτικές, προκειμένου να επιβάλουν τη νεοφιλελεύθερη πολιτική. Παράλληλα, με την ενθουσιώδη συμμετοχή των αστικών ΜΜΕ, κυρίως των ιδιωτικών, επέτρεψαν και ενθάρρυναν την είσοδο ενός νεοναζιστικού κόμματος, φαιδρού και τρομακτικού, σχετιζόμενου άμεσα με το οργανωμένο έγκλημα, στη Βουλή και στον δημόσιο λόγο. Η ναζιστική ιδεολογία ξαναέγινε θεμιτή άποψη και επιλογή. Αναζητήθηκαν εξηγήσεις και δικαιολογίες για το μισό εκατομμύριο συμπολιτών μας που ψήφισαν και στήριξαν τη Χρυσή Αυγή στις προηγούμενες εκλογές. Με λίγα λόγια, για το μεγαλύτερο μέρος της κοινωνίας, η Χ.Α. στο 15% υπήρξε ένα φαινόμενο με το οποίο μπορούσε να συμβιβαστεί.

Ταυτόχρονα γίνεται φανερό ότι το ναζιστικό αυτό μόρφωμα συνδέεται με την Αστυνομία, αλλά και με επιχειρηματικά και εκδοτικά συμφέροντα. Συζητήθηκε μάλιστα σοβαρά από στελέχη της Ν.Δ. το ενδεχόμενο εκλογικής ή μετεκλογικής συνεργασίας με τη Χρυσή Αυγή, για να κυβερνηθεί ο τόπος. Χωρίς ντροπή εξισώθηκαν οι εγκληματικές ενέργειες των ναζιστών με τους κοινωνικούς αγώνες και την Αριστερά.

Καθώς όλα τα παραπάνω μοιάζουν με ένα συνθησιακό, αν και παραφορτωμένο, σενάριο πολιτικοαστυνομικού θρίλερ, καταλαβαίνουμε ότι η ωμή βία, το εύκολο κέρδος, η διαπλοκή, η αξιοποίηση του παρακράτους, η συνταγματική εκτροπή κ.λπ. ασκούν έντονη γοητεία σε μέρος των οικονομικών και πολιτικών ελίτ. Με άλλα λόγια, όσο τους αφήνουμε το περιθώριο, τέτοια θα κάνουν. Οι



ηθικές αναστολές και ο σεβασμός στους θεσμούς είναι για την κυρίαρχη τάξη λογάκια για τις εκθέσεις ιδεών των μαθητών.

Δυστυχώς για τις επί χρόνια μισοκοιμισμένες μας συνειδήσεις, η εύκολη αποδοχή του κυρίαρχου λόγου, η αδιαφορία για τα κοινά, η σχετικοποίηση των απόψεων προκειμένου να μην δημιουργηθούν ρήξεις με τον διπλανό, τον συνεπιβάτη, το αφεντικό, τη μόδα, μεταφράζονται σε αίμα. Σε χαμένες ή κατεστραμμένες ανθρώπινες ζωές.

Η δημοκρατία είναι μεν το όπλο των από κάτω και η προστασία του φτωχού. Χρειάζεται όμως ταυτόχρονα την εγρήγορση των από κάτω και την προστασία που θα εξασφαλίσουν οι αγώνες και οι αγωνίες των φτωχών. Η δημοκρατία είναι κατάσταση ανοιχτή. Αυτό είναι απαραίτητο για να μπορούμε να αναπνέουμε, να υπάρχουμε και να δημιουργούμε. Είναι όμως προϋπόθεση όλοι και όλες να έχουμε τον νου μας στα ανοίγματα, μην μπει κανένα φίδι. Η λογική της ανάθεσης, στη Ν.Δ. ή στο ΠΑΣΟΚ ως τώρα, αλλά και στον ΣΥΡΙΖΑ πολύ σύντομα, είναι όχι μόνο ανεπαρκής, αλλά εξαιρετικά επικίνδυνη.

Φυσικά η σύλληψη των βουλευτών και στελεχών της Χρυσής Αυγής, και μάλιστα από ένα αντιδημοκρατικό, ακροδεξιό και εντέλει ένοχο κράτος, δεν σημαίνει ότι η παρτίδα κερδήθηκε (δικαιούμαστε ωστόσο να χαιρόμαστε. Πολύ). Ούτε και λήγουν αυτές οι παρτίδες. Απλώς παραμένουν ανοιχτές όσο αγωνιζόμαστε. Παιξτε μπάλα.

ΤΟ ΒΗΜΑ

Δημόσιο χρέος και κοινωνικό κράτος

Μπορεί εμείς να ζούμε στον αστειρισμό των ανατριχιαστικών αποκαλύψεων για τη δράση των νεοναζιστών, αλλά ο υπόλοιπος πλανήτης ασχολείται με μια άλλη σοκαριστική εξέλιξη: Το λουκέτο στις περισσότερες δημόσιες υπηρεσίες των ΗΠΑ μετά το αδιέξοδο για την έγκριση του νέου προϋπολογισμού. Σε μια παγκοσμιοποιημένη οικονομία, οι οικονομικές εξελίξεις σε οποιαδήποτε χώρα, πολύ περισσότερο σε μια υπερδύναμη επηρεάζουν καθοριστικά όλο τον πλανήτη. Η παράλυση της αμερικανικής κυβέρνησης λόγω της ιδεολογικής εμμονής των ρεπουμπλικάνων, απέναντι σε ένα νόμο για τη διεύρυνση της κοινωνικής ασφάλισης, που έχει ψηφιστεί από το 2010, αποδεικνύει πόσο σύνθετη είναι πια η παγκόσμια οικονομία και πόσο οι ιδεολογικές αγκυλώσεις των υπερσυντηρητικών μπορούν να προκαλέσουν αλυσιδωτές αντιδράσεις με ανεξέλεγκτες συνέπειες.

Η αμερικανική κρίση αναδεικνύει όμως πόσο σημαντικό είναι στις μέρες μας το πρόβλημα του δημόσιου χρέους, το οποίο ταλανίζει τις περισσότερες σχεδόν, ανεπτυγμένες χώρες και πόσα προβλήματα μπορεί να προκαλέσει η επικράτηση μιας συντηρητικής λογικής στην αντιμετώπιση του. Το ζήσαμε και το ζούμε άλλωστε - καθημερινά και εμείς, ανεξάρτητα από τις όποιες δικές μας ευθύνες στη διαχείριση του. Η εμμονή στην κατεδάφιση των συστημάτων κοινωνικής προστασίας, εν ονόματι της αντιμετώπισης του χρέους, είναι προφανές ότι μπορεί να οδηγήσει στη δραματική επιδείνωση των συνθηκών ζωής ενός μεγάλου τμήματος του πληθυσμού, είτε σε πολιτικές και οικονομικές κρίσεις με αντίστοιχα επακόλουθα. Δεν είναι τυχαίο ότι στις ΗΠΑ αυτοί που θα πληγούν περισσότερο από το λουκέτο στις δημόσιες υπηρεσίες θα είναι οι πιο ευάλωτες ομάδες

του πληθυσμού, όπως οι συνταξιούχοι, αυτοί που χρειάζονται περιθάλψη και όσοι δέχονται διατροφική βοήθεια.

Η κρίση που αντιμετωπίζουν αυτή την ώρα οι ΗΠΑ, θα μπορούσε να αποτελέσει και ένα μήνυμα για την Ευρώπη, αφού αν όχι οι περισσότερες, αρκετές από τις χώρες της αντιμετωπίζουν πρόβλημα χρέους. Η λογική που κυριαρχεί τα τελευταία χρόνια και επιβάλλει εξοντωτικά προγράμματα λιτότητας και κατεδάφισης του κοινωνικού κράτους, προκειμένου να εξορθολογιστεί το δημόσιο χρέος, οδηγεί σε πολλαπλά αδιέξοδα. Η κυβέρνηση Ομπάμα, επέλεξε να διαφυλάξει ένα ελάχιστο επίπεδο κοινωνικής προστασίας, έστω και αν έτσι διευρυνόταν συγκυριακά το χρέος, θεωρώντας ότι με τον τρόπο αυτό διατηρεί και την οικονομία σε αναπτυξιακή τροχιά που θα μπορούσε σε ένα βάθος χρόνου να διασφαλίσει και τη δημοσιονομική ισορροπία. Οι υπερσυντηρητικοί ρεπουμπλικάνοι επέλεξαν τον αντίθετο δρόμο, διακινδυνεύοντας ένα παγκόσμιο κράχ. Η σύγκρουση που είναι σε εξέλιξη όμως, εμμέσως αλλά σαφώς, μας αφορά όλους. Γιατί η επικράτηση της μιας ή της άλλης λογικής θα επηρεάσει και τις οικονομικές εξελίξεις στη γηραιά ήπειρο. Που προφανώς μας αφορούν άμεσα και καθοριστικά.

